

Drage bralke, dragi bralci!

Vloga, ki mi je trenutno v Zvezi društev za socialno gerontologijo Slovenije zaupana, mi narekuje, da ob koncu leta zapišem par besed - kot voščilo, spodbudo, zahvalo...

Začnimo z voščilom.

Voščim Vam vesele božične in novoletne praznike, ne glede na to, ali je datum Vašega praznovanja umeščen v mesec december ali januar, ali pa je za Vas pomemben katerikoli drugi dan. Ob enem Vam želim vse dobro v prihajajočem letu.

In že ob voščilu vem, da samo dobro ne more biti.

Zato voščilo in željo dopolnjujem z upanjem, da bi zmogli večino obremenitev, ki so pred nami, sprejeti kot šolo življenja. Tisto šolo, ki omogoča, da sleherno izkušnjo vgradimo v osebni razvoj – v notranjo rast.

Ta se kaže tako z dobrodušnostjo, razumevanjem in prizanesljivostjo do drugih in seveda do sebe, kakor tudi v naši odločenosti, da z zvrnato hrbtenico sledimo notranjim vrednotam.

Spodbuda

Četudi takrat, ko ste sami, ne pogrešate nikogar in ničesar in se čutite samozadostni predlagam, da se zavestno odločate za druženje z drugimi predstavniki človeške pa tudi živalske vrste.

Odnosi z ljudmi so sicer naporni in terjajo neprestano prilagajanje, vendar nam vedno znova zrcalijo nas same, kar nam je v pomoč pri vzpostavljanju odgovornih odnosov, ki omogočajo doživljanje smisla.

Odnosi z živaljo niso tako naporni. Če nimate možnosti, da bi sobivali z živaljo, Vas spodbujam, da se skupaj z drugimi kolegicami in kolegi v skupini/ lokalni mreži povežete z nevladno organizacijo, ki v Vašem okolju skrbi za zapuščene živali in po svojih močeh pomagata. Boste videli.

Zahvala

Vsem sodelujočim se zahvaljujem, za redno sodelovanje v skupinah. Res nam je prijetno, ko smo skupaj, vajeni smo tega in bi pogrešali, če te možnosti ne bi bilo.

Pa vendar ima naše delovanje tudi širši pomen.

Ohranjanje programa je izredno pomembno za prihodnja desetletja. Večine med nami čez 40 let ne bo več na planetu Zemlja, skupine pa bodo obstajale, če bomo le skrbeli za ohranjanje mreže (v Hrastu in Lipi se družimo že polnih 23 let in povem Vam – skupini živita).

Desetletja, ki so pred nami bodo v marsičem posebna. Verjamem, da kljub negotovosti prinašajo mnogo dobrega. Tako pač, kot vsako obdobje.

Ena od pridobitev v naslednjih desetletjih, ki je neizogibno pred nami, je vračanje pomena življenja v skupnosti. V našem programu skupnost gradimo že polnih dvajset let in smo pri tem uspešni.

Zato vsem HVALA!

Dovolite, naj za zaključek predlagam,

da na božični in novoletni večer vsi, ki nas program povezuje ZANJ prižgemo majhno svečko. Ta naj nas kot dejanje in misel poveže v želji in upanju, da ga bomo znali ohraniti in razvijati tudi v bodoče.

Svečka ZA program skupin starih ljudi za samopomoč.

Branka Knific, predsednica Zveze